

Neija Jumalista

W A R M T A

Uscowaisilda Sieluidä
Weisattawari /

Coonpandu

JACOBILDA ABRAHAMIN Pojalda

FROSTERUeilda,

Kircföherralda Lochteän Pitöjäsä

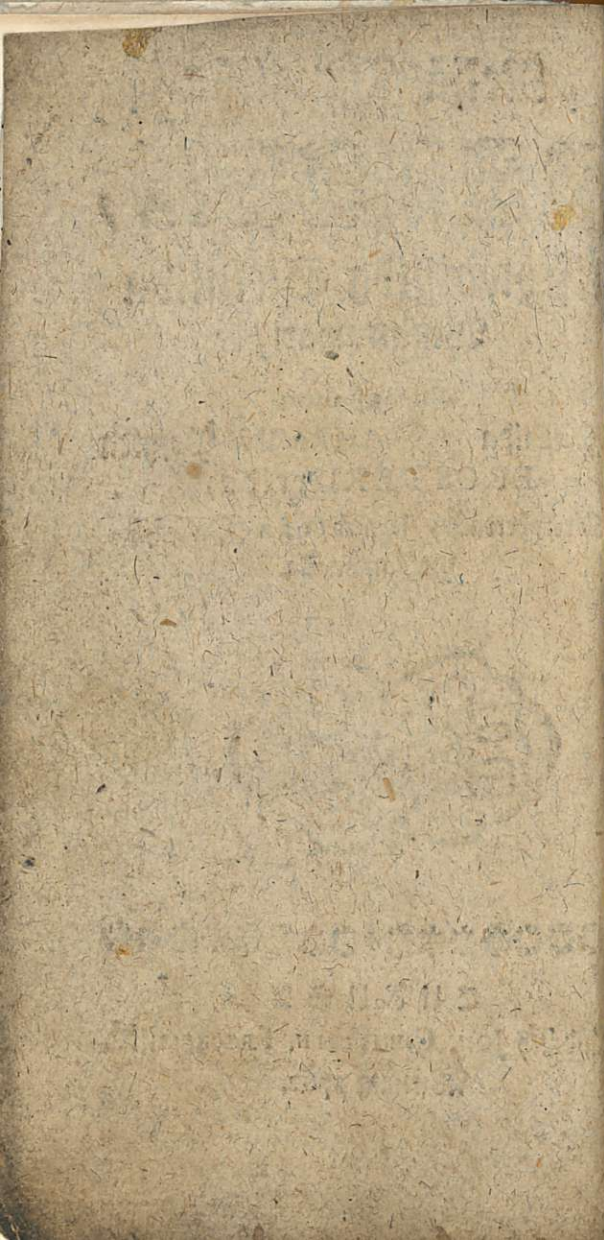
Pohjanmaalla.

T U R U S I

Prändäty JOH. CHRISTOPH. FRECKELLIDÄ,

Buonna 1762.

Ensimmäinen (*).

W. e. O Jesu Christe! Sä autuden ää-

v. 1.

Se Herrä, eim iäinen Wastus
on, Hän on mun walon uskos;
Se eim on Woimans autuden
lun, Hän on mun ilon iois-
kos; Se eim nyt wäesans hollise raice,
Hän on mun wäen ja elämän raitt', Kes-
än sijs wapista mahdan?

v. 2.

Oh wihaiset wihawat minua tott',
Enäll ehiwät sieluan murhat, He häpiäll-
eiss

):(2

*) Denna Wisa är en öfversättning af framled-
ne Allestören och Lagman JONAS ROTHV
Verker öfwer Psalmen Davids 27.

cuuengin caaturvat coht, Sill wäkerwin mi
nua wapah: He louckandu, langendu
misa teis; Eht heicko mä olen mun H
rani tois, On JEsus tok Sieluni turwa

v. 3.

Waick helwetin walda, caick Perkel
wiel Tääl nousisit minua wastan; Mu
toimon on cuuengin Jumalan pääl, Cui
kätke mua salaisen Majaans: Jos so
wiel sywimmäst cauhisturest Tääl sort
mua heickoa hirmullifest, On JEsus wi
Sieluni turwa.

v. 4.

U on cuin anon tääl HErrani sulda
Sitä minä jalulla pyhdän, Ett teisäs,
huonesas andaisit cuul Sun ilos, hong
tawaraw löydän, Mun sielullen, joca
näändymälläs, Ja cohta peräti waipuma
lans, Elles sitä sanallas wirwött.

v. 5.

Sä olet mull kilpi ja warjellus laii
Cuin kiusaus minua taitta: Sun siipe
warjo mun turwani ain, Se lewon w
m uile laitta, Ja peittä mun majas
paha

pahalla sääll', Ett' Jesuren huomasa eles
len tääll' ; Niin waiwoista olen ain wapa.

v. 6.

Se apu, cuin uscolle luvattu on, Sen
Jesun niin jalosti täyttä, Ett' suurimmist
waiwoist mä ilon jäll' tuon, Cosc hän mi
null armonsa näyttä, Ja viimein, cuin woi
ton mä saanut olen, Pirun ja mailman
juonet poljen, Ja Lunastajatani listän.

v. 7.

O Autuden Jumal! Sä ilon, elon,
Tuul' nyt cosc' minä tääl' huudan, Eas'
Sieluni surkeutt', huomais' huuton, Jong'
hädästä nyt sywästä tuotan: Mun' armos se
armas wiel tapattu mull', Ett' huomasa
mahdaisin ijäisest oll', Sitt' Laitwaisa cas
woas casell'.

v. 8.

Mun sydämen sanas tain miustutta
sull' : Mun caswoan ekikat nöyrät, Ett'
taidaisitt' awun saandohon tull' ; Mä olen
sitt' eginyt köyhä, Ja tullut sun tygös ru
courell', Toiwoll, ettes mua hyllyyi wiel
Sun caswois edestä laita.

13

9. Ek.

Eh³ mua ik³ eukun o JESU olet, Niin
 älä sun Caswojas peitä, Mä muutoin olen
 euin muuttin euollet; Siis johdata armos
 teitä Mäua heikkoä, turwatoind sinun ty
 gös, Cuiin äitin cobdust otit ylös, Ett
 olisin aina sun omas.

Eh³ Jhan ja Äitin mun hyljätwän
 täät, Mun oman ei enä mull suowu
 Niin tiedän ja uscon, ett³ JESUS mun
 wiel On ilon, eit³ minusta luowu
 Siis neuwo mua JESU waeldaman,
 Cuiin tahdos tielle oienduman, Ettei mua
 Verkele pettäis.

Äit³ ann³ mun joutua saalixi täät Niin
 euin minun sieluan wäijy Suonill julmill,
 ja caikel wäiell³ Pyytän mua halduunsa
 häijyt, Joi'n woima on walhen ja pe
 teren cans; Mut³ JESUS, cuiin minun
 on totudellans, Hän woi heit maahan
 caiket löydä.

Ellen mä uscois elävään maas Sun eas
 wojas ilolla nähdä, Ja hywydestäs ravit-
 tawax' Njemull', iot' silmä ei tähdä; Nijn
 waiwuis mun sielun ja ruumini tott', Mun
 toiwon se menis tääl mullan all coht, Mutt
 usco woitta caicē waiwat.

Sijs odota HERRaa mun sieluni wiel,
 Ja häneseen turwa ain lujast, Hän on sun
 ilolla cruunawa siel', Jong lupais sull ar-
 mosta sulast: Nijn odot, nijn toiwon, nijn
 usco sen pääll' Ett' sanan, cuin JEsus on
 puhunut tääl', Sen pitä hän ijäisest wahwan.

Toinen (*)

JESU, cuin is omall' wäell, Nousti
 cuollon haudasta, Ja sun callin ans-
 sios
)(4

(*) Denna Wisa, som är en öfversättning af den
 stöna Psalmen i wår Swenska Psalmbok: JE-
 SU tu tig sielf upwätte, fluges ock med
 samma ton.

kos Werell Päästit meitä waiwasta;
Ah! siis synnist sielun nosta, Ett hän
työs Jumalan Mahdais tulla asu-
man.

v. 2.

Anna Henges minus waicutt, Edestuoda
enämmin Uuden elon, uudet halut; Kijnnit
armoos sydämen, Joca synnin woiman eai-
fen, Sielufani sammuttais, Ja mun li
hän cuolettais.

v. 3.

Haudattu kyll' olen canhas, Easten caut-
ta, cuolemaan, Lain canden, tuscan ansas,
Tullut syndin' tundemaan; Mutt se wanha
synnin juuri, Wirco sielus surkiast, Teke es-
lon ahtahay.

v. 4.

Mielet kaikell halan todell' Tahtos jäsken
tehemän, Puhhydesä hartaudell Suosiores es-
lämän; Muttu hidas synnin luondo, Mail-
man muoto, Perkel wiel, Teke sen mull
työidy tääll'.

v. 5.

Aluta siis o JESU racas, Simun Her-
ges awulla, Että elo, joca lackais, Cosca
Adam synnillä Cuuli Verkeld', rickoi La-
kis, Mahdais tulla woimahan Minun löy-
häs sielusan.

v. 6.

Ullä salli minun seurat' Halu wanhan
ihmmisen, Eikä syndi enä nondat', Caunis
stellen mielesän: Ettäs nousit haudast JESU,
Se meit pitä neuwomän, Synnist'
pian nouseman.

v. 7.

Ehkä sydän pelwost waiwu, Tuten wis-
has hirmuisen, Cuiteng sielu tygös tawu,
Cosca cuulen rauhan sen, Jonga JESU
nostuassa Toit' meill' eioy cuollesas, Ja
myös woitox woimasas.

v. 8

Tämän rauhan ilmestyres, Sytty ilo sie-
lusa, Jiaiseri lohdutuxes, Lacka tundo wis-
hasta: Omantunnon lepo alca, Sitt sen
cuorma huojendu, Armo henges ilmandu.

✠

9. Ab!

Oh! ett' Henges rauhan tämän Sielusan
 myös ilmoitais, Ett' mä saisin uscos nähddä
 Ilon sinun voitostas, Ettäs olet fangeuden
 Särken, ja sen awan mull, Ettän eloon
 taidan tull'.

Oh! myös minun iloll' kohdat' Sinua
 minun Jesuren Sanasas, joll' sielun joh-
 dat' Mafendes maistoreen, Cosca pyhis luo-
 pauris, Elon tien mull' osotat, Ja sun is-
 loos johdatat.

Tällä eallill' armo pöydäll' Sielun halu
 rawitan, Taitwällisell' iis leiwäll', Joca us-
 coll' taritan: Ei siis sielu muusta huoli,
 Quin sit' armo haluisest' Saada nautit
 ijaifest'.

Colmas (*)

W. c. Kom o Jesu! huru länge ic.

v. 1.

Boudu Jesu, ah! cuings cauwan Mui
tahdot waiwatta? Tygös halan mi
nä aiwan, Täälä tulla autetta: Je
su, ilon, elämän, Jesu, mun terweyden,
Mut' ett' tygös lähenen!

v. 2.

Älä salli mua waiwaist', Turmeldua tuis
casan; Waan Sun Henges iloll' Taiwaist'
Wahwist' mua waiwoisan: Ise olet sanas
sas, Jesu, luwan awarast' Nuttaa curjaa
armostas.

v. 3.

Minua syndin ander armost, Päästä pau
loist' satanan. Nuta omast' ansios woi
mast, Minua wahwast' sotiman. Jesu
kilpen, callion, Jesu minun auringon, Ar
mos mua walaiscon.

4. Ut

(*) Denha Wisan är en öfversättning af den stö
na Psalmen: Kom o Jesu! huru länge ic.
som finnes i vår Swenska Psalmbok N:o 395.

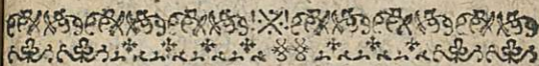
Urmos woimall' mua tue, Pirun canst'
 cose' sotinen, wihollisen häpiäll' pue, Särä
 je händä jroninens: JESU pijnas werisell'
 Mua auta tässä tiell' Woittamahan tuscat
 wiell'.

Lohdut mua Henges iloll', Wahwist mi-
 run uscoan, Sotimahan cuollon Redoll';
 Sinus caicki woittamaan. JESU mua
 heickoa Tue, auta woimalla, Etten niel-
 däs cuololda.

Suo mull' wiimein ero autuas, Ja mun
 sielun wayahda Caikist tuskist, JESU ar-
 mias, Sinulles se omista: JESU tygös ha-
 lajan, Ole minun tawaran, Ja mun es-
 lon cuollesan.

JESU, JESU joudu racas! Tee loppu tus-
 can pääll' Sydän on mull' sangen ahdas,
 Mua päästä pahald säald. JESU! emule
 ni

minua, Jesu suo mun sinusa Löyttä ijät
ilosa.

Ueljas (*).

B. c. Mä nucun haatwain Christusen 2c.

v. 1.

Jei minun hurscauden, Mun tur
wan, elon, outuden. Euin wieras
täällä waellan, Synnin cuormald'
rasitetan.

v. 2.

Nascas matea on ed. san, Nutt' toiseen
eloon mennesän; Nutt' Jesu pinnas tus
ca suur' Dien tain mull' huojens armost'
juur'.

3. Waict'

(*) Bilebedes är denna Psalmen en öfversättning
af den Tyska stöna Psalmen: **H**örre Jesu
Christ! meins lebens licht, som finnes på
Svenska öfversatt uti första delen af Mose och
Lambens Wisor Pag. 344 och börjas sålunda:
Hörre Jesu min rättfärdighet, min tillie
tröst och fröghet, 2c.

v. 3.

Waike' woima rauke ruumistan, Ja
sydän waipu taseastans; Nijn sielun huus-
ta cuiteng' ain: Joud' Jesu minun aut-
tajan!

v. 4.

Mua cuollos woihall' wahwista, Cose'
cuollo rindan ahdistu, Sun weres woima
sydändän Pauloista cuollon päästäfön.

v. 5.

Sun wert' haawaas, paisumat, Pese-
fön caice' sydin' cauhiat: Sun cruunus
orjantappuras Mull' oleon cruunu tun-
nias.

v. 6.

Sun Wiisi Haawaas weriset Mull'
oleon peitor' lewitett', Jot'n taidan tur-
was' paet' wiell', Cose' häijy wäijy mua
lääll'.

v. 7.

Mua Henges iloll' lohduu, Cose' tuf-
eat caice' mua saawutta; Sun Sielus
mur.

murhe, abdistus Mull' oleon tiskis wir
motus.

v. 8.

Eose' puhet caict' mud puuttune, Ja
hengen woima raukene; Nijn Armo = Hen
ges rohwaifcon, Ja Armo = Casvos a
watcon.

v. 9.

Eose' euollo cated jäsenet; Nijn anna
Sanas wijmeiset Mull' tuoda ero aus
tuas Ja nuckua Sun haarwoifas.

v. 10.

Sun ristis mua tuetcon, Eose' woiman
caicti puttun on. Sun Pyhis' Haarwois
anna mull' Naackaimman lepo = rauhan
tull'.

v. 11.

Sun autuan eroos Jesuxen Mun es
ron täädä liittänen: Nwa Sun Pais
waas minullen, Eose' ruumis hylkä sie
luisen,

12. Mun

Mun ruumin maasta herätä Ja Py
häis seuraan vedätä. Maa eroit juttuain
jeucosta, Jote' duomion saawat wiijasta

Ruumin, eun tääll' heickondes Maa
kau pannon turmellures, Sen kircast Sind
Woimallas, Sun kirkkan Ruumin wa
lojas.

O! millä riemull' weisan wiell' Sull'
Tairwalkista Weisu siell', Engelein seu
ras' iloiten, Tairwalkist ilo
nautiten.

